

Første Mosebok /Genesis / Bereshit

Parasha 11 Torah Vayigash (Han nærmet seg)

[Kapittel 44](#)

[Kapittel 45](#)

[Kapittel 46](#)

[Kapittel 47](#)

Parashah 11 haftarah

[Jechezk'el 37:15 – 37:28](#)

Parashah 11 brit chadashah

[Apostlenes gjerninger 7:9 – 7:16](#)

[Efeserne 2:1 – 2:10](#)

Første Mosebok

Kapittel 44

¹⁸ Da kom J'hodah bort til ham og sa: «Min herre, jeg ber deg, la din tjener få tale et ord til min herre, og la ikke din vrede bli opptent mot din tjener! For du er til og med som paråh. ¹⁹ Min herre spurte sine tjenere og sa: «Har dere en far eller en bror?» ²⁰ Vi sa til min herre: «Vi har en far, en gammel mann, og et barn han fikk i høy alder. Barnet er i sin ungdom. Hans bror er død, og han er alene igjen av sin mors barn, og hans far elsker ham.» ²¹ Da sa du til dine tjenere: «Ta ham med hit ned til meg, så jeg kan få feste øynene mine på ham.» ²² Vi sa til min herre: «Gutten kan ikke forlate sin far, for hvis han skulle forlate sin far, ville hans far dø.» ²³ Men du sa til dine tjenere: «Hvis ikke deres yngste bror kommer ned hit sammen med dere, skal dere ikke få se mitt ansikt igjen.» ²⁴ Slik gikk det til at da vi dro opp til din tjener, vår far, så fortalte vi ham hva min herre hadde sagt. ²⁵ Vår far sa: «Dra tilbake og kjøp litt mat til oss!» ²⁶ Men vi sa: «Vi kan ikke dra ned igjen. Hvis vår yngste bror er med oss, da skal vi dra ned. For vi kan ikke få se mannens ansikt uten at vår yngste bror er med oss.» ²⁷ Da sa din tjener, min far, til oss: «Dere vet selv at min kone fødte meg to sønner. ²⁸ Den ene dro ut fra meg, og jeg sa: Sannelig, han er sikkert revet i filler. Siden har jeg ikke sett ham. ²⁹ Men hvis dere også tar denne fra meg, og en ulykke rammer ham, vil dere føre meg gråhåret med sorg ned i dødsriket.» ³⁰ Derfor, når jeg kommer til din tjener, min far, og gutten ikke er med oss – for hans sjel er knyttet til guttens sjel – ³¹ da vil det skje når han ser at gutten ikke er med oss, at han kommer til å dø. Da vil dine tjenere føre din tjener, vår far, gråhåret med sorg ned i dødsriket. ³² For din tjener tok ansvaret for gutten overfor min far, og jeg sa: «Hvis jeg ikke fører ham tilbake til deg, da skal jeg bære skylden overfor min far for all tid.» ³³ Jeg ber deg, la derfor din tjener bli igjen som min herres slave i stedet for gutten, og la gutten dra opp sammen med sine brødre. ³⁴ For hvordan skal jeg kunne dra

opp til min far hvis gutten ikke er med meg? Da får jeg bare se det onde som kommer over min far.»

[Til toppen](#)

Kapittel 45

¹ Da klarte ikke Jåsef å beherske seg lenger foran alle dem som sto omkring ham, og så ropte han ut: «Alle sammen må gå ut fra meg!» Slik var det ingen andre som sto hos ham da Jåsef ga seg til kjenne for sine brødre. ² Han gråt høyt, og egypterne og paråhs hus hørte det. ³ Da sa Jåsef til sine brødre: «Jeg er Jåsef, lever min far fortsatt?» Men hans brødre klarte ikke å svare ham, for de sto skrekkslagne foran hans ansikt. ⁴ Jåsef sa til sine brødre: «Jeg ber dere, kom nærmere!» Da kom de nærmere. Så sa han: «Jeg er Jåsef, deres bror, som dere solgte til Mitsrajim. ⁵ Men nå skal dere ikke sørge eller være harme på dere selv fordi dere solgte meg hit. For Elåhim sendte meg foran dere for å berge liv. ⁶ For nå har det vært to år med hungersnød i landet, og det vil fremdeles gå fem år til uten at noen får pløyd eller høstet. ⁷ Elåhim sendte meg foran dere for å bevare en rest for dere på jorden, og for å berge livet deres gjennom en stor utfrielse. ⁸ Så det var ikke dere som sendte meg hit, men Elåhim. Han har gjort meg til en far for paråh, en herre over hele hans hus og en hersker over hele landet Mitsrajim. ⁹ Skynd dere og dra opp til min far og si til ham: «Så sier din sønn Jåsef: Elåhim har gjort meg til herre over hele Mitsrajim. Kom ned til meg uten å drøye! ¹⁰ Du skal bo i landet Gåshen, og du skal være i nærheten av meg, du og dine barn, dine barnebarn, småfeet og storfeet ditt og alt som ellers tilhører deg. ¹¹ Der skal jeg sørge for deg, så ikke du og ditt hus og noe annet du har skal oppleve fattigdom. For det kommer enda fem år med hungersnød.» ¹² Og se, deres øyne og min bror Binjamins øyne ser at det er jeg som taler til dere med min munn. ¹³ Dere skal fortelle min far om all min herlighet i Mitsrajim, og om alt dere har sett. Skynd dere og hent min far ned hit!» ¹⁴ Så falt han om halsen på sin bror Benjamin og gråt, og Benjamin gråt mot halsen hans. ¹⁵ Deretter kysset han alle sine brødre og gråt over dem, og etter det talte hans brødre med ham.

¹⁶ I paråhs hus hørte de nå denne nyheten, og det ble sagt: «Jåsefs brødre er kommet.» Dette syntes paråh og tjenerne hans godt om. ¹⁷ Paråh sa til Jåsef: «Si til dine brødre: Gjør dette: Less på dyrene og reis! Dra til K'naans land! ¹⁸ Ta med deres far og deres husfolk og kom hit til meg! Jeg skal gi dere det gode i landet Mitsrajim, og dere skal få spise det beste i landet.

¹⁹ Nå befaler jeg dere, gjør dette: Ta med vogner fra landet Mitsrajim for de små hos dere og for deres koner! Ta med deres far og kom hit! ²⁰ Se ikke med savn etter alt dere eier, for det gode i hele landet Mitsrajim er deres.»

²¹ Så gjorde Israels sønner dette. Jåsef ga dem vogner etter paråhs ord, og han ga dem forsyninger til reisen. ²² Til hver enkelt av dem ga han et sett med høytidsklær, men til Benjamin ga han tre hundre sølvstykker og fem sett med høytidsklær. ²³ Til sin far sendte han dette: ti esler lastet med gode varer fra Mitsrajim, og ti eselhopper lastet med korn,

brød og mat for sin far til reisen. ²⁴ Så sendte han sine brødre av gårde, og de dro av sted. Han sa til dem: «Ikke kom i strid med hverandre på veien!»

²⁵ Så dro de opp fra Mitsrajim, og de kom til K'naans land, til sin far Ja'akåv. ²⁶ De talte til ham og sa: «Tenk, Jåsef er fortsatt i live, og han hersker over hele landet Mitsrajim.» Men det var som om Ja'akåvs hjerte skulle stivne til, for han kunne ikke tro dem. ²⁷ Men da de fortalte ham om alt det Jåsef hadde sagt til dem, og da han fikk se vognene som Jåsef hadde sendt for å kjøre ham, ble det nytt liv i deres far Ja'akåvs ånd. ²⁸ Da sa Israel: «Dette holder. Min sønn Jåsef er fortsatt i live. Jeg vil dra og se ham før jeg dør.»

[Til toppen](#)

Kapittel 46

¹ Så la Israel ut på reisen med alt han eide, og han kom til Be'er-Sheva. Der bar han fram et offer til sin far Jitzchaks Elåhim. ² Da talte Elåhim til Israel i syner om natten og sa: «Ja'akåv, Ja'akåv!» Han sa: «Her er jeg.» ³ Da sa Han: «Jeg er El, din fars Elåhim. Frykt ikke for å dra ned til Mitsrajim, for der vil Jeg gjøre deg til et stort folk. ⁴ Jeg vil gå med deg ned til Mitsrajim, og Jeg skal sannelig også føre deg opp igjen. Jåsef skal legge hånden på øynene dine.»

⁵ Da brøt Ja'akåv opp fra Be'er-Sheva, og Israels sønner kjørte sin far Ja'akåv, sine små og sine koner i vognene paråh hadde sendt for å kjøre ham. ⁶ Så tok de buskapen sin og det de eide, som de hadde skaffet seg i K'naans land, og dro til Mitsrajim, både Ja'akåv og hele hans slekt sammen med ham. ⁷ Sine sønner og sønnesønner, sine døtre og sønnedøtre, og hele sin slekt tok han med seg til Mitsrajim.

⁸ Dette er navnene på Israels barn, Ja'akåv og hans sønner, som dro til Mitsrajim: Ja'akåvs førstefødte var Re'oven. ⁹ Re'ovens sønner var Chanåch, Fallo, Chetzrån og Karmi.

¹⁰ Shim'åns sønner var J'moel, Jamin, Åchad, Jakin, Tzåchar og Shaol, som var sønn av en K'naanittisk kvinne.

¹¹ Levis sønner var Gershån, Kehat og Merari.

¹² J'hodah sønner var Er, Ånan, Sjela, Peres og Zerach, men Er og Ånan døde i K'naans land. Peres' sønner var Chetzrån og Chamol.

¹³ Jissakars sønner var Tåla, Pova, Jåv og Shimrån.

¹⁴ Z'volons sønner var Sered, Eilån og Jakle'el.

¹⁵ Disse var Leas sønner, som hun fødte til Ja'akåv i Paddan-Aram, i tillegg til hans datter Dina. Alle hans sønner og døtre var trettitre sjeler.

¹⁶ Gads sønner var Tzifjån, Haggi, Shoni, Etzbån, Eri, Arådi og Areli.

¹⁷ Asjers barn var Jimna, Jisva, Jisvi, Beria og Zerach, som var deres søster. Berias sønner var Chever og Malkiel.

¹⁸ Disse var sønnene til Zilpah, henne Lavan ga til sin datter Lea. Disse fødte hun til Ja'akåv, seksten sjeler.

¹⁹ Sønnene til Rachel, Ja'akåvs kone, var Jåsef og Benjamin.

²⁰ Manasse og Efraim ble født til Jåsef, som var i landet Mitsrajim. Det var Åsnat som fødte dem til ham. Hun var datter av Påti-Fera, presten i Ån.

²¹ Benjamins sønner var Bela, Beker, Asjbel, Gera, Na'aman, Ehi, Råsh, Moppim, Hoppim og Ard.

²² Disse var Rachels sønner, som ble født til Ja'akåv, fjorten sjeler i alt.

²³ Dans sønn var Hosjim.

²⁴ Naftalis sønner var Jakse'el, Goni, Jeser og Sjllem.

²⁵ Disse var sønnene til Bilha, henne Lavan ga til sin datter Rachel. Hun fødte disse til Ja'akåv, syv sjeler i alt.

²⁶ Alle som dro sammen med Ja'akåv til Mitsrajim, som kom fra hans eget liv, var sekstiseks sjeler i alt. I tillegg kom Ja'akåvs sønnekoner. ²⁷ Jåsefs sønner, som ble født til ham i Mitsrajim, var to sjeler. Alle de av Ja'akåvs hus som dro til Mitsrajim, var sytti sjeler.

²⁸ Så sendte han J'hodah i forveien for seg til Jåsef, for at han skulle vise ham veien til Gåshen. Så kom de til landet Gåshen. ²⁹ Jåsef spente for vognen sin og dro opp til Gåshen for å møte sin far Israel. Da han viste seg for ham, falt han ham om halsen og gråt mot halsen hans en lang stund. ³⁰ Israel sa til Jåsef: «Nå kan jeg dø, siden jeg har sett ditt ansikt, for du er fremdeles i live.»

³¹ Da sa Jåsef til sine brødre og til sin fars husfolk: «Jeg vil dra opp og tale til paråh, og jeg vil si til ham: Mine brødre og min fars husfolk, som var i K'naans land, har kommet til meg.

³² Mennene er gjeter, for de har hatt buskap. De har med seg småfeet og storfeet sitt og alt det de eier. ³³ Det skal skje når paråh kaller dere til seg og sier: Hvilket yrke har dere?

³⁴ da skal dere svare: Dine tjenere har hatt buskap fra vår ungdom og til nå, både vi og våre fedre. Da skal dere få bo i landet Gåshen. For alle som gjeter småfe er en styggedom for egypterne.»

[Til toppen](#)

Kapittel 47

¹ Så dro Jåsef av sted og talte med paråh, og han sa: «Min far og mine brødre, småfeet og storfeet deres og alt de eier har kommet fra K'naans land. Nå er de i landet Gåshen.» ² Av sine brødre tok han ut fem menn og stilte dem fram for paråh. ³ Da sa paråh til hans brødre: «Hvilket yrke har dere?» De sa til paråh: «Dine tjenere gjeter småfe, både vi og våre fedre.»

⁴ De sa til paråh: «Vi har kommet for å bo i landet, for dine tjenere har ikke noe beite for småfeet sitt, for hungersnøden er hard i K'naans land. Vi ber deg, la derfor dine tjenere bo i landet Gåshen!» ⁵ Da talte paråh til Jåsef og sa: «Din far og dine brødre har kommet til deg.

⁶ Landet Mitsrajim ligger foran deg. La din far og dine brødre bo i den beste delen av landet! La dem bo i landet Gåshen! Hvis du vet om noen dyktige menn blant dem, så sett dem til oppsynsmenn over buskapen min!»

⁷ Så førte Jåsef sin far Ja'akåv inn og stilte ham foran paråh. Og Ja'akåv velsignet paråh.

⁸ Paråh sa til Ja'akåv: «Hvor gammel er du?» ⁹ Ja'akåv sa til paråh: «Mine dager under vandringstiden har vært hundre og tretti år. Få og onde har mitt livs dager og år vært, og de har ikke nådd opp mot mine fedres dager og år under deres vandringstid.» ¹⁰ Så velsignet Ja'akåv paråh og gikk ut fra ham.

¹¹ Jåsef lot sin far og sine brødre bosette seg i landet Mitsrajim, og ga dem en eiendom i det beste av landet, i landet Ramses, slik paråh hadde befalt. ¹² Jåsef sørget for brød til sin far, sine brødre og hele sin fars hus, etter tallet på alle deres barn.

¹³ Det fantes ikke brød i hele landet, for hungersnøden var meget hard, slik at både landet Mitsrajim og K'naans land kom i stor nød på grunn av hungersnøden. ¹⁴ Jåsef samlet alle pengene som fantes i landet Mitsrajim og i K'naans land, det de hadde gitt for kornet de hadde kjøpt. Jåsef tok pengene til paråhs hus. ¹⁵ Da det var slutt på pengene i landet Mitsrajim og i K'naans land, kom alle egypterne til Jåsef og sa: «Skaft oss brød, for hvorfor skulle vi dø rett foran deg? For pengene har tatt slutt.» ¹⁶ Da sa Jåsef: «Kom med buskapen deres, så skal jeg gi dere brød i bytte for buskapen, hvis pengene har tatt slutt.» ¹⁷ Så kom de med buskapen sin til Jåsef, og Jåsef ga dem brød i bytte for hestene, småfeet, storfeet og eslene. Slik forsørget han dem med brød i bytte for hele buskapen deres det året.

¹⁸ Da det året var omme, kom de til ham også året etter og sa til ham: «Vi vil ikke skjule for min herre at det er slutt på pengene. Min herre har også hele buskapen vår. Det er ikke noen ting igjen foran min herre, annet enn oss selv og vår jord. ¹⁹ Hvorfor skulle vi dø for dine øyne, både vi og jorden vår? Kjøp oss og jorden vår for brød, så vil vi og jorden vår være slaver for paråh. Gi oss såkorn, så vi kan leve og ikke dø, og så jorden ikke blir lagt øde.» ²⁰ Så kjøpte Jåsef all jorden i Mitsrajim til paråh. For hver mann blant egypterne solgte jordeiendommene sine, siden hungersnøden tyngtet dem så hardt. Slik ble landet paråhs eie. ²¹ Folket flyttet han inn i byene, fra den ene grensen av Mitsrajim til den andre. ²² Bare prestenes jord kjøpte han ikke. For prestene fikk sitt tilmålte underhold fra paråh, og de levde av det underholdet som paråh ga dem. Derfor solgte de ikke jorden sin.

²³ Så sa Jåsef til folket: «Se, i dag har jeg kjøpt både dere og jorden deres til paråh. Se, her er såkorn til dere, og dere skal så i jorden. ²⁴ Når høsten kommer, skal det være slik at dere gir en femtedel til paråh. Fire femtedeler skal dere ha, til såkorn på jordene og til føde for dere, for husfolket deres, og til føde for deres barn.»

Maftir ²⁵ Da sa de: «Du har berget livet vårt. La oss finne nåde for min herres øyne, så skal vi være slaver for paråh.» ²⁶ Jåsef fastsatte som en lov for hele landet Mitsrajim, helt til denne dag, at paråh skulle ha en femtedel. Bare prestenes jord var unntatt fra dette, for den var ikke blitt paråhs eiendom.

²⁷ Så bodde Israel i landet Mitsrajim, i landet Gåshen. De fikk eiendom der, var fruktbare og ble meget tallrike.

[Til toppen](#)

Jechezk'el – Esekiel kapittel 37:15 – 37:28

¹⁵ Igjen kom YHVHs Ord til meg, og det lød slik: ¹⁶ «Og du, menneskesønn, ta deg en stav og skriv på den: «For J'hodah og for Israels barn, hans brødre.» Så skal du ta en annen stav og skrive på den: «For Jåsef, Efraims stav, og for hele Israels hus, hans brødre.» ¹⁷ Så skal du feste dem sammen, den ene til den andre, så det blir én stav. De skal bli til én i din hånd.

¹⁸ Når ditt folks barn taler til deg og sier: «Skal du ikke fortelle oss hva dette betyr for deg?»

¹⁹ da skal du si til dem: Så sier Adånaj YHVH: Se, Jeg skal ta Jåsefs stav, som er i hånden på Efraim, og Israels stammer, hans brødre. Jeg skal feste dem sammen med den, med J'hodah stav, og Jeg skal gjøre dem til én stav. De skal bli til ett i Min hånd. ²⁰ De stavene du skriver på, skal du holde i hånden for øynene på dem. ²¹ Så skal du si til dem: Så sier Adånaj YHVH: Se, Jeg skal ta Israels barn ut fra folkeslagene, hvor de enn har dratt, og Jeg skal samle dem fra alle kanter og føre dem inn i deres eget land. ²² Jeg skal gjøre dem til ett folkeslag i landet, på Israels fjell. Én konge skal være konge over dem alle. De skal ikke lenger være to folkeslag, og de skal ikke deles i to kongeriker igjen.

²³ De skal ikke mer gjøre seg urene med sine avguder, sine avskyelige gudebilder eller med noen av sine overtreidelser. Men Jeg skal frelse dem fra alle stedene der de bor, der de har syndet, og Jeg skal rense dem. De skal være Mitt folk, og Jeg skal være deres Elåhim. ²⁴ Min tjener David skal være konge over dem, og én hyrde skal være over dem alle. De skal følge Mine dommer og holde Mine lover og gjøre etter dem. ²⁵ Da skal de bo i det landet Jeg ga Min tjener Ja'akåv, der deres fedre bodde. De skal bo i det, de og deres barn og barnebarn, til evig tid. Min tjener David skal være deres fyrste for evig. ²⁶ Jeg skal slutte en fredspakt med dem, og den skal være en evig pakt med dem. Jeg skal sette dem der og gjøre dem mange, og Jeg skal sette Min helligdom midt iblant dem til evig tid. ²⁷ Min bolig skal også være over dem, Jeg skal være deres Elåhim, og de skal være Mitt folk. ²⁸ Folkeslagene skal kjenne at det er Jeg, YHVH, som helliger Israel når Min helligdom er midt iblant dem til evig tid.»

[Til toppen](#)

Apostlenes gjerninger kapittel 7:9 – 7:16

⁹ Og patriarkene ble misunnelige på Jåsef og solgte ham til Mitsrajim. Men Elåhim var med ham ^{1. Mos 37:11, 28; 39:1-3, 21, 23}.

¹⁰ Og Han fridde ham ut fra alle trengslene hans, og ga ham nåde og visdom i møte med paråh, kongen i Mitsrajim. Og han gjorde ham til høvding over Mitsrajim og over hele sitt hus ^{1. Mos 41:37-44}.

¹¹ Det kom en hungersnød og stor trengsel over hele Mitsrajims og K'naans land ^{1. Mos 41:54; 42:5}, og våre fedre fant ikke noe til sitt livsopphold.

¹² Men da Ja'akåv hørte at det var korn i Mitsrajim, sendte han ned våre fedre først. ¹³ Den andre gangen ga Jåsef seg til kjenne for brødrene sine ^{1. Mos. 45:1}, og Jåsefs slekt ble kjent for

paråh. ¹⁴ Så sendte Jåsef bud og kalte til seg sin far Ja'akåv og hele sin slekt, syttifem mennesker. ¹⁵ Så dro Ja'akåv ned til Mitsrajim. Og han døde, både han og våre fedre. ¹⁶ Og de ble båret tilbake til Shechem og lagt i den graven Avraham hadde kjøpt for en bestemt pengesum fra sønnene til Chamår, far til Shechem.

[Til toppen](#)

Efeserne kapittel 2:1 – 2:10

¹ Også dere gjorde Han levende, dere som var døde i deres overtredelser og synder, ² de som dere en gang vandret i, etter tidsånden i denne verden, etter fyrsten over luftens makt, den ånd som nå er virksom i ulydighetens barn. ³ I disse levde også vi alle før i våre menneskelige lyster, og vi gjorde det som lystene og tankene ville. Vi var av naturen vredens barn, slik som de andre.

⁴ Men Elåhim er rik på miskunn. Og på grunn av sin store kjærlighet som Han elsket oss med, ⁵ gjorde Han oss levende sammen med Mashijach, da vi var døde i overtredelsene. Av nåde er dere frelst. ⁶ Og Han oppreiste oss sammen med Ham og satte oss sammen med Ham i den himmelske verden i Jeshoa haMashijach, ⁷ for at Han i de kommende tidsaldre kunne vise sin nådes overveldende rikdom i godhet mot oss i Jeshoa haMashijach. ⁸ For av nåde er dere frelst, ved troen, og det er ikke av dere selv, det er Elåhims gave, ⁹ ikke av gjerninger, for at ikke noen skulle rose seg. ¹⁰ For vi er Hans verk, skapt i Jeshoa haMashijach til gode gjerninger, som Elåhim har gjort ferdige på forhånd, for at vi skulle vandre i dem.

[Til toppen](#)